

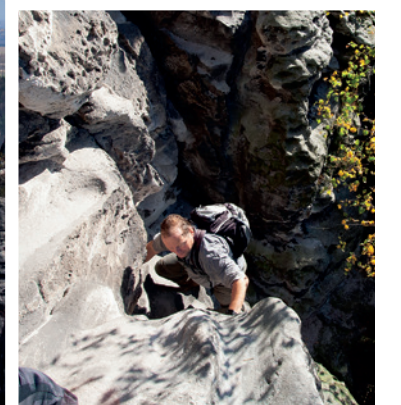
Een beetje Zwitserland in Duitsland

Wurmen door het labyrinth

Kruipend over de rotsen van de Honigsteinrücken.

Foto links De Himmelsleiter brengt je boven op de rotsen van Kuhstall. Foto boven We helpen elkaar bij smalle rotsbandjes. Foto middenonder De monnik op de Mönchstein is een windwijzer. Foto rechtsboven Aanwijzing naar de rotsdoorsteek. Foto rechtsonder Korte klimpassage in de Rahmhanke Stiege.

Het Tsjechische nationaal park, de Bohemische Schweiz, en het aangrenzende Duitse nationaal park, de Sächsische Schweiz, beslaan samen een oppervlakte van 173 km². De uitgestrekte loofwouden, tafelbergen en de rotsformaties van zandsteen liggen binnen de zogenaamde kernzone: een beschermd en deels ontoegankelijk gebied. De meest kenmerkende tafelberg is Lilienstein. Steil oprijzend vanuit het landschap lijkt het bergplateau onbereikbaar, maar oude ansichtkaarten laten mij iets anders zien, dus besluit ik op ontdekkingsstocht te gaan.

Tussen de grillig gevormde zandstenen rotsformaties bieden ladders een weg omhoog en zijn de rotspilaren onderling verbonden met een loopbrug. Om elke hoek schuilt de belofte van een nog fantastischer uitzicht. Op de top geniet ik in een historische *Berggaststätte* van het uitzicht. Ik kom tot de conclusie

dat dit het ultieme *Genußwandern* is. En zo zijn er nog veel meer sfeervolle berghutten in het nationaal park, meestal vlak bij een bezienswaardigheid.

Smalle paden

Wie verder het woud in trekt ervaart een ongekende stilte en een spectaculaire wandeling. Met name de Schrammsteine is een geliefd gebied met bergkloven, een labyrinth van rotsen en smalle gaatjes waar je eindeloos kunt rondstruinen. Kenmerkend voor de Sächsische Schweiz zijn de *Stiege*: smalle wandelpaden. De paden die bewegwijzerd zijn, bevatten geen lastige passages. In de route kan wel een beklimning met ladders voorkomen, zoals bij de Heilige Stiege. Er zijn ook paden die subtiel vermeld staan op een kaart. Deze zijn vaak ontstaan als aanlooproute naar klimwanden en liggen soms ver verscholen in het bos.

Berggaststätte Waldidylle.

Wandelen over smalle paden door het rotsmassief rond Rathen.

Foto René Brinkman

Het eerste wat je opvalt wanneer je de Sächsische Schweiz in de verte ziet liggen, zijn de tafelbergen en de Elbe die door het heuvelachtige landschap slingert. Kom je dichterbij dan zie je lieflijke dorpjes her en der verspreid in het landschap. Per stoomraderboot trokken schilders in de negentiende eeuw het gebied in om deze natuur in al haar schoonheid te vereeuwigen. En nog steeds voelt het zo, alsof je eeuwen teruggaat als je hier wandelt.

Tekst en beeld Hugo van der Sluijs

Advertentie

Foto boven **Festung Königstein is gebouwd op een tafelberg**. Foto onder **Dankzij het landklimaat bieden het voor- en naseizoen vaak ideaal wandelweer**.

Je kunt hier lichte klimpassages tegenkomen die af en toe zijn voorzien van kabels en pennen. De Häntzschelsteig gaat zelfs nog een stapje verder, dat is een volwaardige klettersteigroute.

Microklimaat

Als er tussen twee rotskloven een helling is, heet dat een *Grund*. Is deze niet te steil, dan kan hier een natuurlijke route naar boven zijn ontstaan. Door het weinige zonlicht, de koelte en de hoge luchtvochtigheid heerst er een microklimaat met een geheel eigen vegetatie.

In de categorie toegankelijk valt de Teufelsgrund, vlak bij Stadt Wehlen. Om deze rondweg te volgen, moet je je een aantal malen tussen rotsen door wurmen. Onderweg kom je langs de Heringshöhle, ook een doorgang waar je je doorheen moet worstelen. De naam is boven de ingang in de rots gekrast en onderweg naar de uitgang kunnen kinderen op zoek gaan naar een, eveneens in de rots gekraste, vis. Daarna kun je bijkomen van dit grote avontuur in Berggaststätte Waldidylle.

Holen en rotsoverhangen

Een ander fenomeen in de Sächsische Schweiz is het *boofen*, wat volgens het *Kleines sächsisches Wörterbuch* is afgeleid van *pofen*, Saksisch voor vast en diep slapen. Dat *boofen* doe je in een van de meer dan vijftig holen en rotsoverhangen die het gebied rijk is. In de tijd van de DDR waren dit bij bergbeklimmers populaire bivakplekken. Sommige kregen aansprekende namen, zoals Villa Fernblick en Villa Bärenhaut. Het maken van een kampvuur is helaas niet meer toegestaan, maar het zijn wel nog steeds geweldige locaties voor een picknick. ◀

Wandelen in de Sächsische Schweiz

Route

Het stadje Pirna in de Sächsische Schweiz ligt op ongeveer 780 kilometer rijden vanaf Utrecht. Wil je met de trein, dan kun je met de ICE vanuit Utrecht naar Dresden. Daar stap je over op de S-bahn (halvuurdienst) om je te laten afzetten bij een van de dorpjes langs de Elbe. De openbaarvervoervoorzieningen in de Sächsische Schweiz zijn over het algemeen zeer goed. Je kunt je voor de start van je wandel- of fietsroute laten afzetten op een gewenst vertrekpunt. Kijk op bahn.de en vvo-online.de/de.

Gidsjes en kaarten

- De site wandern-saechsische-schweiz.de is een goed online vertrekpunt voor als je wilt gaan wandelen in de Sächsische Schweiz. Compleet met *Boofen*-lijst, een beschrijving van de Malerroute en tips voor uitstapjes met kinderen.

- Topografische kaarten inclusief boekje met wandelsuggesties zijn Bad Schandau (1:25.000) nr. 5050 en Sebnitz (1:50.000) nr. L5150. Kijk op landesvermessung.sachsen.de.
- Het gidsje *Stiegen-Wanderführer Sächsische Schweiz* van Dr. Peter Rölke beschrijft alle *Stiegen*, ook die niet zijn bewegwijzerd. Van dezelfde auteur is ook een gidsje verschenen voor de Bohemische Schweiz. Kijk op bergverlag-roelke.de/stiegen.
- De met de hand getekende wandelkaarten van Dr. Rolf Böhm geven een mooie indruk van het gebied. Kijk op elbsandsteingebirge.de en klik op 'Wanderkarten'.

Langeafstandsroute Malerweg

De schilder die in 1766 de Sächsische Schweiz ontdekte, was de Zwitser Adrian Zingg. Door hem ontdekten ook vele andere kunstenaars het pittoreske landschap. Het meest bekende schilderij is De Wandelara (Der Wanderer über dem Nebelmeer)

van Caspar David Friedrich. (Zie Hoogtelijn 1, 2018) Op zoek naar speciale locaties trokken schilders met hun schildersezel onder de arm door het gebied. De route die men destijds liep, is nu bekend als de Malerweg, een wandelroute van 126 kilometer in acht etappes. Kijk op saechsische-schweiz.de/nl/home-malerweg.

Accommodatie

De aan de Elbe gelegen dorpjes Kurort Rathen en Stadt Wehlen zijn sfeervol en gunstig gelegen; er is een station en wandeltochten beginnen hier bij de voordeur van je appartement. Accommodatie aan de kant van de Elbe waar de spoorlijn loopt, is door geluidsoverlast van goederentreinen geen aanrader. Houd hier rekening mee als je overweegt om te overnachten op de camping in Königstein. Kampeers kunnen ook overnachten bij de campings Ostrauer Mühle in het Kirnitzschtal of Entenfarm in Hohnstein.